

[Indenrigsministeren]

Forslaget, der er et resultat af forhandlingerne inden folketingsvalget mellem de fire forligspartier, erstatter den gældende lov om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse.

Efter den gældende lov er det blandt andet en betingelse for at opnå lån til betaling af ejendomsskatter, at ejeren er fyldt 65 år, og at omstændighederne, herunder ejerens økonomiske forhold, taler for, at lånet ydes. Man har imidlertid fundet, at adgangen til at opnå lån generelt bør lettes for alle over 65 år og for personer, der modtager invalidepension, m. fl. Der foreslås derfor både en udvidelse af den personkreds, der kan opnå lån, og at adgangen til lån gøres uafhængig af ejerens økonomiske forhold. Herved opnår man tillige et bortfald af det forhold, at der efter den hidtidige lovgivning har vist sig temmelig store forskelle fra kommune til kommune med hensyn til de indtægts- og formueforhold, som kommunalbestyrelserne har lagt til grund ved afgørelsen af, hvorvidt lån kunne ydes.

Lovforslaget må imidlertid tillige ses i sammenhæng med reglerne om boligydelse til pensionister, herunder det forslag til lov om individuel boligstøtte, der fremsættes af boligministeren samtidig hermed. Med det foreliggende lovforslag tilsigtes det således at opnå overensstemmelse mellem den personkreds, der er berettiget til at opnå boligydelse, og den personkreds, der har ret til at opnå lån til betaling af ejendomsskatter. Ud over alle personer, der er fyldt 65 år, foreslås adgangen til at opnå lån til betaling af ejendomsskatter derfor udvidet til at omfatte enhver, der modtager eller får forskud på folke-, invalide- eller enkepension samt personer, der modtager invaliditetsydelse.

Efter den gældende lov er der alene adgang til at optage lån til betaling af ejendomsskatter m. v., der vedrører parcel- og rækkehuse. Det foreslås nu, at låneadgangen for den berettigede personkreds udvides til at omfatte skatter, der vedrører fritidshuse og ejerlejligheder, dog således at den, der ejer flere boliger, f. eks. både parcelhus og fritidsbolig, kun kan opnå lån til betaling af ejendomsskatter i en af ejendommene efter ejerens eget valg. Endvidere åbnes der med lovforslaget adgang til at opnå lån til betaling af ejendomsskatter, der vedrører to- eller flerfamiliehuse og ejendomme, der anvendes til

både bolig- og erhvervsformål, herunder også landbrugsejendomme. I de sidstnævnte tilfælde kan lånet dog kun ydes til betaling af den del af skatterne, der vedrører den del af ejendommen, der anvendes til beboelse for den berettigede eller hans husstand.

Jeg vil hermed anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Forhøjelse af medlems- og arbejdsgiverbidrag).

(Lovforslag nr. L 52).

Forslaget er en genfremsættelse af det lovforslag (L 37), som blev fremsat for folketinget den 8. oktober 1981 og drøftet ved 1. behandling den 22. oktober 1981 og 2. behandling den 10. november 1981. Forslaget blev endvidere behandlet i folketingets arbejdsmarkedsudvalg, jfr. udvalgets betænkning af 6. november 1981 (blad nr. 150).

Det forslag, der genfremsættes, er i sit indhold identisk med det fra oktober 1981. Tidspunktet for forslagens ikrafttrædelse foreslås dog nu ændret fra 1. januar 1982 til 1. april 1982.

Uanset at det tidligere eksisterende politiske forlig med en række partier er bortfaldet ved folketingsvalget, er det fortsat regeringens opfattelse, at en del af forslagens provenu i 1982 dels skal anvendes til at lette erhvervslivets omkostninger og dels skal indgå som et led i bestræbelserne på at fremskaffe det tilstrækkelige antal lære- og praktikpladser.

Regeringen vil derfor snarest genoptage forhandlinger med arbejdsmarkedets parter herom.

Om selve lovforslaget skal jeg i øvrigt henviser til mine bemærkninger i forbindelse med den første fremsættelse af lovforslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg – under hensyntagen til, at ikrafttrædelsestidspunktet foreslås fastsat til den 1. april 1982 – anmode om en hurtig behandling af lovforslaget.

Industriministeren (Erling Jensen):

Hermed tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte:

[Industriministeren]

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser.

(Lovforslag nr. L 53).

Forslag til lov om ændring af lov om visse kreditinstitutter.

(Lovforslag nr. L 54).

Forslagene er identiske med de forslag, som blev forelagt tinget den 15. oktober 1981 og drøftet ved 1. behandling den 20. oktober 1981.

Ændringsforslaget til bank- og sparekasse-loven har især til formål at forhøje kapitalkravet til nye banker og sparekasser fra 5 mill. kr. til 25 mill. kr., at gennemføre en vis effektivisering af den lovbestemte procedure ved rekonstruktion af pengeinstitutter samt at udvide tilsynet med pengeinstitutternes datterselskaber, så det også omfatter et tilsyn på concernbasis, eller som det hedder i fagsproget: tilsyn på konsolideret grundlag.

Det eksisterende krav til egenkapital ved etablering af pengeinstitutter har været uændret gældende siden den 1. januar 1975. En mindstekapital på 5 mill. kr. kan imidlertid ikke længere anses for at udgøre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag ved oprettelse af et nyt pengeinstitut.

Delvis baseret på indhøstede erfaringer er det min opfattelse, at beløbet bør sættes i vejret også i videre omfang, end en ajourføring med prisudviklingen tilsiger. Forholdet er endvidere det, at en bank skal rekonstrueres, når den har mistet 25 pct. af sin egenkapital. Tager man hensyn til de ret betydelige etableringsomkostninger, skal der ikke lides store tab i et nyetableret pengeinstituts første tid, før det kan være bragt i en situation, hvor likvidation er påkrævet eller truer.

Tilsynet med banker og sparekasser deler den opfattelse, at en væsentlig forhøjelse også vil være ønskelig. Det er også mit indtryk, at pengeinstitutterne har megen forståelse for synspunktet. At der fortsat vil findes pengeinstitutter med en mindre egenkapital end den, der kræves ved start af nye pengeinstitutter, er ikke et afgørende argument imod denne forhøjelse.

Jeg har ud fra disse synspunkter foreslået 25 mill. kr. som startgrundlag for et nyt pengeinstitut, men jeg er naturligvis også i lyset af de synspunkter, der fra forskellig side under 1. behandling i oktober 1981 blev fremført heroverfor, villig til under et udvalgsar-

bejde at drøfte den rimelige og nødvendige størrelse heraf.

Bestemmelserne om rekonstruktion af pengeinstitutter effektiviseres bl. a. således, at forsøg på rekonstruktion ikke kan forhalles uødig. Samtidig bringes reglerne for inddragelse af tilladelse og opløsning af sparekasser i bedre harmoni med de tilsvarende regler for banker.

Gennem de senere år har der været en tendens til, at banker og sparekasser i stigende grad etablerer datterselskaber, der enten ejes af et enkelt pengeinstitut eller af en flæder af pengeinstitutter, og hvortil en del af de pågældende moderselskabers aktiviteter bliver henført. Denne udvikling må af tilsynsmæssige årsager anses for betænkelig, idet bank- og sparekasseloven ikke indeholder generelle bestemmelser om tilsyn med koncerner, hvori banker og sparekasser er deltagere. Også ud fra penge- og kreditpolitiske overvejelser vil en fortsat kraftig stigning i aktivitetsomfanget i pengeinstitutternes finansieringsselskaber give anledning til betænkeligheder.

En arbejdsgruppe har derfor undersøgt udviklingen i pengeinstitutternes oprettelse af datterselskaber og har analyseret virkningerne heraf i relation til bank- og sparekasselovgivningen og pengepolitikken. I tilknytning hertil har arbejdsgruppen udarbejdet et forslag, der har til formål at dæmpe op for overflytning af bank- og sparekasssevirk-somhed til pengeinstitutternes datterselskaber, således at dette kun sker, hvor hensynet til rationel forretningsgang tilsiger det. Det foreliggende lovforslag bygger på dette punkt på arbejdsgruppens forslag. Lovforslaget skaber bedre overblik over pengeinstitutternes virksomhed og opbygning og dermed styrkelse af den tilsynsmæssige og pengepolitiske kontrol. Med hensyn til arbejdsgruppens konklusioner i detaljer kan jeg henvise til den som bilag 2 aftrykte sammenfatning af den afgivne rapport.

Forslagets bestemmelser om kontrol med pengeinstitutternes datterselskaber skal imidlertid også ses i lyset af et udkast til direktiv om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag, som EF-Kommissionen i september 1981 har forelagt Rådet. Det centrale i dette direktivudkast er, at der indføres en retlig forpligtelse for medlemsstaterne til at føre tilsyn med deres kreditinstitutter på et